Izdevējs: Saeima
Veids: likums
Pieņemts: 20.06.2002.
Stājas spēkā: 01.07.2003.

Publicēts:
Latvijas Vēstnesis, 104, 10.07.2002.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 16, 22.08.2002.

Attēlotā redakcija: 01.07.2021. - ...

Grozījumi:

03.04.2003. likums / LV, 60, 17.04.2003.; Ziņotājs, 9, 08.05.2003. / Stājas spēkā 01.05.2003.
23.03.2006. likums / LV, 60, 13.04.2006.; Ziņotājs, 9, 11.05.2006. / Stājas spēkā 27.04.2006.
06.09.2007. likums / LV, 155, 26.09.2007.; Ziņotājs, 20, 25.10.2007. / Stājas spēkā 10.10.2007.
04.12.2008. likums / LV, 200, 23.12.2008.; Ziņotājs, 2, 29.01.2009. / Stājas spēkā 06.01.2009.
11.06.2009. likums / LV, 100, 30.06.2009.; Ziņotājs, 15, 13.08.2009. / Stājas spēkā 01.07.2009.
29.10.2009. likums / LV, 182, 17.11.2009. / Stājas spēkā 01.01.2010.
01.12.2009. likums / LV, 196, 15.12.2009. / Stājas spēkā 01.01.2010.
20.01.2011. likums / LV, 19, 03.02.2011. / Stājas spēkā 04.02.2011.
23.10.2014. likums / LV, 220, 05.11.2014. / Stājas spēkā 19.11.2014.
08.10.2015. likums / LV, 208, 23.10.2015. / Stājas spēkā 01.07.2016.
25.04.2019. likums / LV, 91, 09.05.2019. / Stājas spēkā 01.09.2019.
28.11.2019. likums / LV, 248A, 10.12.2019. / Stājas spēkā 24.12.2019.
17.06.2020. likums / LV, 123, 30.06.2020. / Stājas spēkā 01.07.2021.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

Dzīvesvietas deklarēšanas likums

1.pants. Likuma mērķis

Likuma mērķis ir panākt, lai ikviena persona būtu sasniedzama tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību.

2.pants. Likuma darbības joma

(1) Likums nosaka personas pienākumu deklarēt dzīvesvietu, kā arī deklarējamo ziņu apjomu un uzskaites kārtību. Likums attiecas uz personām, kuru dzīvesvieta ir Latvijas Republikā.

(2) Dzīvesvietas deklarēšanas fakts pats par sevi nerada civiltiesiskas saistības.
(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 06.01.2009.)

3.pants. Dzīvesvieta

(1) Dzīvesvieta ir jebkura personas brīvi izraudzīta ar nekustamo īpašumu saistīta vieta (ar adresi), kurā persona labprātīgi apmetusies ar tieši vai klusējot izteiktu nodomu tur dzīvot, kurā dzīvot tai ir tiesisks pamats un kuru šī persona atzīst par vietu, kur tā sasniedzama tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību.

(2) Personai ir tiesisks pamats apmesties uz dzīvi noteiktā nekustamā īpašumā, ja tai pieder šis nekustamais īpašums, attiecībā uz to ir noslēgts īres vai nomas līgums vai šā īpašuma lietošanas tiesības tā ieguvusi uz laulības, radniecības, svainības vai cita likumiska vai līgumiska pamata.

(3) Nepilngadīga bērna dzīvesvieta ir vecāku (aizbildņu) dzīvesvieta, ja vecāki (aizbildņi) nav deklarējuši viņa dzīvesvietu citur.

4.pants. Dzīvesvietas maiņa

(1) Dzīvesvietas maiņas gadījumā attiecīgās personas pienākums ir mēneša laikā, kopš tā pastāvīgi dzīvo jaunajā dzīvesvietā, deklarēt to dzīvesvietas deklarēšanas iestādē.

(2) Par dzīvesvietas maiņu netiek uzskatīta personas prombūtne, kas ir ilgāka par vienu mēnesi, ja tā saistīta ar:

1) darba pienākumu izpildi jūrā;

2) *(izslēgts ar 06.09.2007. likumu)*;

3) medicīniskās palīdzības saņemšanu ārstniecības iestādē;

4) apcietinājumu vai soda izciešanu ieslodzījuma vietā.

(3) *(Izslēgta ar 29.10.2009. likumu.)*
(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.03.2006., 06.09.2007. un 29.10.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

5.pants. Vispārējo dzīvesvietas reģistrācijas noteikumu izņēmumi

(1) Nepilngadīgs bērns, kurš, pamatojoties uz bāriņtiesas lēmumu par bērna ārpusģimenes aprūpi, ievietots bērnu aprūpes iestādē vai audžuģimenē citas pašvaldības administratīvajā teritorijā, saglabā reģistrāciju iepriekšējā dzīvesvietā, bet bērnu aprūpes iestādes vai audžuģimenes adresi norāda kā papildu adresi. Ja viņam nav tiesiska pamata saglabāt reģistrāciju iepriekšējā dzīvesvietā, par viņa dzīvesvietu saskaņā ar šā likuma 10.pantu reģistrējama attiecīgā bērnu aprūpes iestādes vai audžuģimenes adrese. Reģistrēt šādu bērna adresi var arī pašvaldība, kuras darbības teritorijā atrodas bāriņtiesa, kas pieņēmusi lēmumu par bērna ārpusģimenes aprūpi bērnu aprūpes iestādē vai audžuģimenē, par to paziņojot pašvaldībai, kuras administratīvajā teritorijā atrodas reģistrētā adrese.

(2) Persona, kura, pamatojoties uz pašvaldības lēmumu, ievietota veco ļaužu pansionātā citas pašvaldības administratīvajā teritorijā, saglabā reģistrāciju iepriekšējā dzīvesvietā, un veco ļaužu pansionāta adresi norāda kā papildu adresi. Ja šai personai nav tiesiska pamata saglabāt reģistrāciju iepriekšējā dzīvesvietā un tā nav deklarējusi savu dzīvesvietu citur, par tās dzīvesvietu saskaņā ar šā likuma 10.pantu reģistrējams attiecīgais veco ļaužu pansionāts.

(3) Personai, kura ievietota ieslodzījuma vietā, ir tiesības vērsties ieslodzījuma vietā ar lūgumu aktualizēt Iedzīvotāju reģistrā iekļautās ziņas, norādot attiecīgās ieslodzījuma vietas adresi kā personas papildu adresi. Ja persona triju mēnešu laikā kopš tās ievietošanas ieslodzījuma vietā nav izmantojusi minētās tiesības, ieslodzījuma vieta aktualizē Iedzīvotāju reģistrā iekļautās ziņas, norādot attiecīgās ieslodzījuma vietas adresi kā personas papildu adresi.

(4) Personai, kura, pamatojoties uz tiesas lēmumu par medicīniska rakstura piespiedu līdzekļa noteikšanu, ievietota

psihiatriskajā ārstniecības iestādē, kā arī personai, kura stacionēta psihiatriskajā ārstniecības iestādē ilgāk par diviem mēnešiem, ir tiesības vērsties šajā iestādē ar lūgumu aktualizēt Iedzīvotāju reģistrā iekļautās ziņas, norādot attiecīgās iestādes adresi kā personas papildu adresi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.03.2006., 29.10.2009. un 25.04.2019. likumu, kas stājas spēkā 01.09.2019. Sk. pārejas noteikumu 14. punktu)

6.pants. Dzīvesvietas deklarēšanas pienākums

(1) Pienākums deklarēt dzīvesvietu ir:

1) Latvijas pilsonim;

2) nepilsonim;

3) Eiropas Savienības dalībvalsts, Eiropas Ekonomikas zonas valsts un Šveices Konfederācijas pilsonim un viņa ģimenes locekļiem, kuri ir saņēmuši Latvijas Republikā izdotu reģistrācijas apliecību vai pastāvīgās uzturēšanās apliecību;

4) ārzemniekam, kurš ir saņēmis Latvijas Republikā izdotu uzturēšanās atļauju;

5) bezvalstniekam, kurš ir saņēmis Latvijas Republikā izdotu uzturēšanās atļauju.

(2) Personas, kuras saskaņā ar Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem un Latvijas Republikai saistošiem starptautiskajiem līgumiem bauda diplomātiskās vai konsulārās un tām pielīdzinātās privilēģijas un imunitātes, dzīvesvietu var deklarēt ārlietu ministra noteiktajā kārtībā.

(3) Nepilngadīgam bērnam un atbilstoši tiesas noteiktajam rīcībspējas ierobežojuma apjomam personai ar ierobežotu rīcībspēju dzīvesvietu deklarē persona, kura saskaņā ar likumu vai bāriņtiesas lēmumu ir attiecīgās personas aizbildnis vai aizgādnis (turpmāk — likumiskais pārstāvis).

(4) Ja personas dzīvesvieta ir Latvijā, dzīvesvietas deklarēšanas pienākums ir izpildīts, ja šā panta pirmajā daļā minētā persona (turpmāk — dzīvesvietas deklarētājs) iesniegusi dzīvesvietas deklarēšanas iestādei šajā likumā noteiktajā kārtībā aizpildītu un parakstītu dzīvesvietas deklarēšanas veidlapu (turpmāk — deklarācija).

(5) Ja personas dzīvesvieta ir ārvalstī, dzīvesvietas deklarēšanas pienākums ir izpildīts, ja dzīvesvietas deklarētājs sniedzis ziņas par dzīvesvietu Iedzīvotāju reģistra likumā noteiktajā kārtībā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.03.2006., 04.12.2008. un 23.10.2014. likumu, kas stājas spēkā 19.11.2014.)

7.pants. Dzīvesvietas deklarēšanas un papildu adreses reģistrēšanas iestādes un to kompetence

(1) Dzīvesvietas deklarēšanas un papildu adreses reģistrēšanas iestādes ir attiecīgās pašvaldības, to iestādes (turpmāk — iestāde) vai Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde (turpmāk — Pārvalde).

(2) Iestāde reģistrē ziņas par deklarēto dzīvesvietu un ziņas par papildu adresi.

(3) Iestāde šajā likumā noteiktajos gadījumos pārbauda deklarēto ziņu patiesumu, kā arī pēc savas iniciatīvas veic dzīvesvietas reģistrāciju.

(4) Pārvalde reģistrē ziņas par deklarēto dzīvesvietu, ja dzīvesvietas deklarētājs deklarāciju iesniedz elektroniski vai ja dzīvesvietu deklarē šā likuma 6. panta pirmās daļas 3., 4. vai 5. punktā minētā persona vai persona, attiecībā uz kuru Pārvalde pieņēmusi lēmumu par uzturēšanās atļaujas, reģistrācijas apliecības vai pastāvīgās uzturēšanās

apliecības izsniegšanu vai tiesiskā statusa noteikšanu, kā arī ziņas par papildu adresi.

(5) Pēc ziņu reģistrēšanas un aktualizēšanas Iedzīvotāju reģistrā Pārvalde informāciju par deklarēto dzīvesvietu vai saņemto deklarāciju nosūta pašvaldībai, kuras darbības teritorijā atrodas attiecīgā dzīvesvieta.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 03.04.2003., 23.03.2006., 04.12.2008., 29.10.2009., 08.10.2015. un 17.06.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2021.)

8.pants. Dzīvesvietas deklarēšana un papildu adreses norādīšana

(1) Dzīvesvietas deklarētājs vai viņa likumiskais pārstāvis, vai persona, kuru dzīvesvietas deklarētājs vai viņa likumiskais pārstāvis rakstveidā pilnvarojis, deklarāciju var personiski iesniegt iestādei, kuras darbības teritorijā atrodas attiecīgā dzīvesvieta. Bērna dzīvesvietas deklarāciju saskaņā ar šā panta desmito daļu iesniedz pašvaldībai, kura reģistrē bērna dzimšanu.

(2) Dzīvesvietas deklarētājs vai viņa likumiskais pārstāvis deklarāciju Pārvaldei var iesniegt elektroniski, izmantojot speciālu tiešsaistes formu. Šā likuma 6.panta pirmās daļas 3., 4. vai 5.punktā minētā persona, tās pilnvarota persona vai likumiskais pārstāvis, vai viņa pilnvarota persona deklarāciju var personiski iesniegt arī Pārvaldei. Ja persona ir iesniegusi iesniegumu uzturēšanās atļaujas, reģistrācijas apliecības vai pastāvīgās uzturēšanās apliecības pieprasīšanai vai tās tiesiskā statusa noteikšanai un šajā iesniegumā norādītā informācija satur deklarācijā nepieciešamās ziņas, tā ir uzskatāma par deklarāciju.

(3) Deklarācijā norāda šādas ziņas par dzīvesvietas deklarētāju:

1) vārds (vārdi);

2) uzvārds;

3) personas kods;

4) dzīvesvietas adrese;

5) *(izslēgts ar 04.12.2008. likumu)*;

6) tiesiskais pamats dzīvot deklarējamā dzīvesvietā.

(4) Dzīvesvietas deklarētājam vai viņa likumiskajam pārstāvim, vai personai, kuru dzīvesvietas deklarētājs vai viņa likumiskais pārstāvis rakstveidā pilnvarojis, ir tiesības deklarācijā norādīt vienu papildu adresi Latvijā vai ārvalstī, kā arī laikposmu, kurā viņš tajā ir sasniedzams.

(4^1) Ja šā likuma 6. panta pirmajā daļā minētajai personai ir deklarētā dzīvesvieta un ziņas par to nemainās, šai personai ir tiesības norādīt vai mainīt ziņas par papildu adresi, neiesniedzot jaunu deklarāciju.

(4^2) Ja šā likuma 6. panta pirmajā daļā minētajai personai ir norādīta dzīvesvieta ārvalstī, šai personai ir tiesības norādīt vai mainīt ziņas par papildu adresi Latvijā vai ārvalstī.

(5) *(Izslēgta ar 25.04.2019. likumu)*

(6) Deklarējot dzīvesvietu vai norādot papildu adresi, tiek uzrādīta pase vai cits Latvijā derīgs personu apliecinošs dokuments.

(7) Deklarējot nepilngadīga bērna vai personas ar ierobežotu rīcībspēju dzīvesvietu vai norādot papildu adresi, tiek uzrādīti dokumenti, kas apliecina dzīvesvietas deklarētāja likumiskā pārstāvja tiesības darboties attiecīgās personas

vārdā.

(8) Ministru kabinets apstiprina deklarācijas veidlapas paraugu, kā arī nosaka deklarācijā sniegto ziņu pārbaudes kārtību. Ministru kabinets nosaka interneta mājaslapu, kurā pieejama speciāla tiešsaistes forma dzīvesvietas deklarēšanai un papildu adreses norādīšanai elektroniski, kā arī kārtību, kādā elektroniski deklarē dzīvesvietu un norāda papildu adresi, un tiešsaistē aizpildāmajā veidlapā iekļauto ziņu apjomu.

(9) Ja personas dzīvesvieta ir ārvalstī, persona par to paziņo Pārvaldei Iedzīvotāju reģistra likumā noteiktajā kārtībā.

(10) Adrese, kura norādīta dzimšanas reģistra ierakstā, reģistrējot bērna dzimšanu, uzskatāma par deklarēto dzīvesvietu, ja vienlaikus ar dzimšanas reģistrācijas faktu ir noteikts bērna tiesiskais statuss. Pārvalde nodrošina pašvaldībai, kuras administratīvajā teritorijā atrodas reģistrētā adrese, Iedzīvotāju reģistra informāciju par bērna dzīvesvietas reģistrāciju.

(11) Adrese, kura norādīta Pārvaldei adresētajā iesniegumā uzturēšanās atļaujas, reģistrācijas apliecības vai pastāvīgās uzturēšanās apliecības pieprasīšanai vai tiesiskā statusa noteikšanai, uzskatāma par deklarēto dzīvesvietu ar uzturēšanās atļaujas, reģistrācijas apliecības vai pastāvīgās uzturēšanās apliecības izsniegšanas vai tiesiskā statusa noteikšanas dienu, ja Pārvalde nav atteikusies reģistrēt deklarēto dzīvesvietu.

(23.03.2006. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2008., 29.10.2009., 23.10.2014., 08.10.2015., 25.04.2019. un 17.06.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2021.)

8.[1] pants. Dzīvesvietas deklarēšana pa pastu

(Izslēgts ar 29.10.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

9.pants. Deklarētās dzīvesvietas un papildu adreses reģistrācija

(1) Iestāde vai Pārvalde, saņemot deklarāciju:

1) noskaidro dzīvesvietas deklarētāja vai viņa likumiskā pārstāvja, vai dzīvesvietas deklarētāja vai viņa likumiskā pārstāvja pilnvarotas personas identitāti pēc pases vai cita Latvijā derīga personu apliecinoša dokumenta;

2) pārliecinās par pārstāvja pilnvarojumu;

3) pārliecinās par deklarējamās adreses esamību.

(2) Pēc šā panta pirmajā daļā minēto funkciju veikšanas iestāde vai Pārvalde aktualizē ziņas Iedzīvotāju reģistrā par personas deklarēto dzīvesvietu, kā arī papildu adresi un pēc pieprasījuma izsniedz dzīvesvietas deklarētājam, viņa likumiskajam pārstāvim vai dzīvesvietas deklarētāja vai viņa likumiskā pārstāvja pilnvarotai personai dokumentu, kas apliecina dzīvesvietas deklarēšanas faktu.

(3) *(Izslēgta ar 29.10.2009. likumu)*

(4) *(Izslēgta ar 29.10.2009. likumu)*

(5) Iestāde vai Pārvalde, saņemot iesniegumu par papildu adreses norādīšanu, veic šā panta pirmās daļas 1. un 2. punktā minētās darbības un pārliecinās par papildu adreses Latvijā esamību. Pēc minēto darbību veikšanas iestāde vai Pārvalde aktualizē Iedzīvotāju reģistrā ziņas par norādīto papildu adresi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 03.04.2003., 23.03.2006., 29.10.2009. un 17.06.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2021.)

10.pants. Dzīvesvietas reģistrācija pēc iestādes iniciatīvas

(1) Ziņas par to personu dzīvesvietu, kuras savu dzīvesvietu nav deklarējušas, Iedzīvotāju reģistrā aktualizē iestāde, ja tiek konstatēts nekustamais īpašums (ar adresi), kurā šī persona dzīvo. Uzskatāms, ka persona dzīvo tajā nekustamajā īpašumā, kurā tā pavada diennakts atpūtai nepieciešamo laiku vismaz vienu reizi nedēļā vai arī proporcionāli tādu pašu diennakts atpūtai nepieciešamo laiku citā noteiktā laika periodā.

(2) Dzīvesvieta tiek reģistrēta, ja par personas faktisko dzīvesvietu ir saņemtas ziņas no valsts vai pašvaldību institūcijām, ārstniecības, izglītības un citām iestādēm vai personām.

(3) Ministru kabinets nosaka saņemto ziņu pārbaudes kārtību, kā arī personas faktiskās dzīvesvietas reģistrācijai nepieciešamo ziņu apjomu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 03.04.2003. likumu, kas stājas spēkā 01.05.2003.)

11.pants. Deklarēto ziņu pārbaude

(1) Iestādei ir tiesības pēc savas iniciatīvas, bet pienākums pēc citu personu iesnieguma pārbaudīt deklarēto ziņu patiesumu, tai skaitā atbilstību valsts reģistros iekļautajām ziņām, kā arī to, vai deklarētājam ir tiesisks pamats deklarēt dzīvesvietu pēc attiecīgās adreses.

(2) Ja iestādei rodas pamatotas šaubas, ka persona, deklarējot dzīvesvietu, ir sniegusi nepatiesas ziņas, tā uzaicina dzīvesvietas deklarētāju iesniegt dokumentu, kas apliecina attiecīgo ziņu patiesumu, vai pieprasa ziņas no attiecīgā nekustamā īpašuma īpašnieka vai turētāja.

(3) Rakstveida iesniegumu, kurā ietverts motivēts lūgums pārbaudīt ziņas par deklarēto dzīvesvietu, var iesniegt attiecīgā nekustamā īpašuma īpašnieks vai cita ieinteresēta persona. Par iesniegumu iestāde paziņo dzīvesvietas deklarētājam un uzaicina viņu sniegt paskaidrojumu.

(4) Ja iestāde konstatē, ka deklarētās ziņas nav patiesas, tā uzaicina dzīvesvietas deklarētāju ziņas precizēt.

(5) Personai, kurai pieder vai nodots turējumā nekustamais īpašums, ir pienākums pēc iestādes pieprasījuma sniegt Ministru kabineta noteikumos paredzētās ziņas par personām, kuras dzīvo minētajā īpašumā.

11.[1] pants. Ziņu par papildu adresi aktualizēšana

(1) Lai aktualizētu ziņas par papildu adresi šā likuma 5. panta trešajā vai ceturtajā daļā minētajos gadījumos, persona vēršas attiecīgajā ieslodzījuma vietā vai ārstniecības iestādē ar rakstveida iesniegumu, kurā norāda savu vārdu, uzvārdu un personas kodu un lūdz ieslodzījuma vietu vai ārstniecības iestādi aktualizēt Iedzīvotāju reģistrā iekļautās ziņas par šīs personas papildu adresi, norādot attiecīgās ieslodzījuma vietas vai ārstniecības iestādes adresi kā personas papildu adresi.

(2) Ieslodzījuma vieta vai ārstniecības iestāde aktualizē Iedzīvotāju reģistrā iekļautās ziņas par personas papildu adresi triju darba dienu laikā pēc šā panta pirmajā daļā minētā personas iesnieguma saņemšanas, vienlaikus pārliecinoties par iesniegumā norādīto ziņu pareizību un personas identitāti, vai triju darba dienu laikā pēc personas atbrīvošanas no ieslodzījuma vietas vai izrakstīšanas no ārstniecības iestādes, vai pēc šā likuma 5. panta trešajā daļā minētā termiņa beigām.

(3) Ja persona tiek pārvietota uz citu ieslodzījuma vietu, tā ieslodzījuma vieta, kurā persona atrodas, triju darba dienu laikā aktualizē Iedzīvotāju reģistrā iekļautās ziņas, norādot attiecīgās ieslodzījuma vietas adresi kā personas papildu adresi.

(4) Pamatojoties uz personas pieprasījumu, ieslodzījuma vieta vai ārstniecības iestāde izsniedz personai informāciju par Iedzīvotāju reģistrā aktualizētajām ziņām, kas attiecas uz norādīto ieslodzījuma vietas vai ārstniecības iestādes adresi kā personas papildu adresi.

(25.04.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.09.2019. Sk. pārejas noteikumu 14. punktu)

12.pants. Ziņu par deklarēto dzīvesvietu un papildu adresi anulēšana

(1) Ziņas par deklarēto dzīvesvietu iestāde anulē, ja:

1) dzīvesvietas deklarētājs vai viņa likumiskais pārstāvis, vai dzīvesvietas deklarētāja vai viņa likumiskā pārstāvja pilnvarota persona, deklarējot dzīvesvietu, sniegusi nepatiesas ziņas;

2) attiecīgajai personai nav tiesiska pamata dzīvot deklarētajā dzīvesvietā.

(2) Faktu, ka ziņas par deklarēto dzīvesvietu ir anulētas, iestāde aktualizē Iedzīvotāju reģistrā un par to paziņo dzīvesvietas deklarētājam.

(2[1]) Ziņas par papildu adresi Pārvalde anulē pēc lūguma, kuru iesniedzis nekustamā īpašuma īpašnieks, papildu adreses norādītājs vai viņa likumiskais pārstāvis, vai persona, kuru rakstveidā pilnvarojis nekustamā īpašuma īpašnieks, papildu adreses norādītājs vai viņa likumiskais pārstāvis. Nekustamā īpašuma īpašnieks, papildu adreses norādītājs vai viņa likumiskais pārstāvis var lūgt papildu adresi anulēt, izmantojot speciālu tiešsaistes formu. Pārvalde aktualizē Iedzīvotāju reģistrā iekļautās ziņas un par to paziņo papildu adreses norādītājam.

(3) *(Izslēgta ar 17.06.2020. likumu)*

(4) Ja ziņas par deklarēto dzīvesvietu ir anulētas un attiecīgā persona mēneša laikā nav deklarējusi savu dzīvesvietu citur, iestāde ziņas par šīs personas dzīvesvietu var reģistrēt šā likuma 10.pantā noteiktajā kārtībā.

(5) No dienas, kad ziņas par deklarēto dzīvesvietu ir anulētas, līdz dienai, kad attiecīgā persona deklarē savu dzīvesvietu citur vai ziņas par dzīvesvietu tajā pašā vai citā pašvaldībā ir reģistrētas atbilstoši šā likuma 10.panta noteikumiem, par personas dzīvesvietu uzskatāma tā pašvaldība, kuras administratīvajā teritorijā iepriekš bija deklarēta vai reģistrēta šīs personas dzīvesvieta.

(6) Lēmums par ziņu par deklarēto dzīvesvietu anulēšanu stājas spēkā ar tā pieņemšanas brīdi. Šā lēmuma apstrīdēšana un pārsūdzēšana neaptur tā darbību. Lēmumu iestāde izpilda nekavējoties pēc tā spēkā stāšanās.

(7) Ja dzīvesvietas deklarētājs zaudējis Latvijas pilsoņa vai nepilsoņa statusu un divu mēnešu laikā viņam nav noteikts cits tiesiskais statuss Latvijas Republikā vai dzīvesvietas deklarētājs nav saņēmis reģistrācijas apliecību, pastāvīgās uzturēšanās apliecību vai uzturēšanās atļauju, ziņas par viņa deklarēto dzīvesvietu un norādīto papildu adresi uzskatāmas par anulētām ar attiecīgā statusa zaudēšanas dienu.

(8) Ja dzīvesvietas deklarētājam anulēta izsniegtā reģistrācijas apliecība, pastāvīgās uzturēšanās apliecība vai uzturēšanās atļauja vai beidzies tās derīguma termiņš un mēneša laikā viņam nav noteikts cits tiesiskais statuss Latvijas Republikā vai dzīvesvietas deklarētājs nav saņēmis reģistrācijas apliecību, pastāvīgās uzturēšanās apliecību vai uzturēšanās atļauju, ziņas par viņa deklarēto dzīvesvietu un norādīto papildu adresi uzskatāmas par anulētām ar reģistrācijas apliecības, pastāvīgās uzturēšanās apliecības vai uzturēšanās atļaujas anulēšanas vai derīguma termiņa beigšanās dienu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 03.04.2003., 04.12.2008., 29.10.2009. un 17.06.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2021. 2.[1] daļas otrajā teikumā paredzētās nekustamā īpašuma īpašnieka tiesības lūgt papildu adresi anulēt, izmantojot speciālu tiešsaistes formu, piemēro no 01.07.2022. Sk. pārejas noteikumu 18. punktu)

13.pants. Informācijas sniegšana

(1) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā Pārvalde un iestāde, kuras administratīvajā teritorijā personas dzīvesvieta deklarēta vai reģistrēta, sniedz informāciju fiziskajām un juridiskajām personām par personas deklarēto vai reģistrēto dzīvesvietu.

(2) Valsts varas un pārvaldes iestādēm, pašvaldībām un to iestādēm, organizācijām un citām juridiskajām personām, kurām deleģētas valsts pārvaldes funkcijas, kā arī tiesai un prokuratūrai informāciju par personas dzīvesvietu un papildu adresi atbilstoši minēto iestāžu kompetencei sniedz Pārvalde Iedzīvotāju reģistra likumā noteiktajā kārtībā.

(3) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā Pārvalde bez maksas sniedz nekustamā īpašuma īpašniekam vai viņa pilnvarotai personai ziņas par personām, kuru dzīvesvieta deklarēta, reģistrēta vai norādīta kā papildu adrese viņa īpašumā, un sniedzamo ziņu apjomu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 03.04.2003., 23.03.2006., 20.01.2011. un 17.06.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2021.)

14.pants. Valsts nodeva par deklarētās dzīvesvietas reģistrāciju

(Izslēgts ar 23.03.2006. likumu, kas stājas spēkā 27.04.2006.)

14.[1] pants. Izdevumi par dzīvesvietas reģistrēšanu

(Izslēgts ar 11.06.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2009.)

14.[2] pants. Valsts nodeva par ziņu par deklarēto dzīvesvietu reģistrāciju

Par ziņu par deklarēto dzīvesvietu reģistrāciju maksājama valsts nodeva, kuras apmēru, samaksas kārtību un atvieglojumus nosaka Ministru kabinets.

(11.06.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2009.)

15.pants. Uzraudzība, lēmumu apstrīdēšana un pārsūdzēšana

(1) Uzraudzību pār deklarētās dzīvesvietas reģistrāciju, kā arī iestāžu metodisko vadību nodrošina Pārvalde.

(2) Iestādes amatpersonas lēmumu var apstrīdēt pašvaldības domes noteiktai augstākai pašvaldības iestādei (amatpersonai), bet, ja tādas nav, — pārsūdzēt tiesā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Augstākas iestādes (amatpersonas) lēmumu var pārsūdzēt tiesā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā.

(3) Pārvaldes amatpersonas lēmumu var apstrīdēt Pārvaldes priekšniekam, bet Pārvaldes priekšnieka lēmumu — pārsūdzēt tiesā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā.

(20.01.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 04.02.2011.)

16. pants. Administratīvie pārkāpumi dzīvesvietas deklarēšanas jomā

Par dzīvesvietas nedeklarēšanu piemēro brīdinājumu vai naudas sodu līdz septiņdesmit naudas soda vienībām.

(28.11.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 24.12.2019. Pants stājas spēkā 01.07.2020. Sk. pārejas noteikumu 16. punktu)

17. pants. Kompetence administratīvo pārkāpumu procesā

Administratīvā pārkāpuma procesu par šā likuma 16. pantā minēto pārkāpumu veic Pārvalde, pašvaldības administratīvā komisija vai apakškomisija, pašvaldības policija, Valsts policija vai Valsts robežsardze.

(28.11.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 24.12.2019. Pants stājas spēkā 01.07.2020. Sk. pārejas noteikumu 16. punktu)

Pārejas noteikumi

1. Atzīme, kas par personas reģistrāciju dzīvesvietā līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai izdarīta Latvijas pilsoņa pasē, Latvijas nepilsoņa pasē, bezvalstnieka personu apliecinošā dokumentā, bēgļa personu apliecinošā dokumentā vai citā Latvijā derīgā personu apliecinošā dokumentā un reģistrēta Iedzīvotāju reģistrā, uzskatāma par dzīvesvietas pirmreizējo deklarāciju līdz laikam, kad persona deklarē citu dzīvesvietu šajā likumā noteiktajā kārtībā.

2. Personai, kuras faktiskā dzīvesvieta šā likuma spēkā stāšanās dienā nesakrīt ar pieraksta vietu, ir tiesības sešu mēnešu laikā pēc šā likuma spēkā stāšanās vienu reizi bez valsts nodevas iemaksāšanas deklarēt dzīvesvietu saskaņā ar šā likuma 3.panta noteikumiem.

3. Ziņas par to personu dzīvesvietu, kuras šā likuma spēkā stāšanās dienā nekur nav pierakstītas un kurām nav tiesiska pamata deklarēt savu dzīvesvietu kādā nekustamajā īpašumā (ar adresi), reģistrē atbilstoši šā likuma 10.panta noteikumiem. Līdz dzīvesvietas reģistrācijai uz šīm personām attiecināmi šā likuma 12.panta piektās daļas noteikumi.

4. *(Izslēgts ar 23.03.2006. likumu, kas stājas spēkā 27.04.2006.)*

5. Ministru kabinets līdz 2002.gada 1.oktobrim nosaka:

1) dzīvesvietas deklarācijas aizpildīšanas un iesniegšanas kārtību un deklarācijā sniegto ziņu pārbaudes kārtību, kā arī apstiprina dzīvesvietas deklarācijas veidlapas paraugu un dzīvesvietas deklarēšanas faktu apliecinošā dokumenta paraugu;

2) personas faktiskās dzīvesvietas reģistrācijai nepieciešamo ziņu apjomu, kā arī saņemto ziņu pārbaudes kārtību;

3) kārtību, kādā iestāde anulē ziņas par deklarēto dzīvesvietu;

4) kārtību, kādā Iedzīvotāju reģistrs pēc nekustamā īpašuma īpašnieka vai viņa pilnvarotas personas pieprasījuma sniedz nekustamā īpašuma īpašniekam ziņas par personām, kuras deklarējušas dzīvesvietu viņa īpašumā;

5) kārtību un apmēru, kādā iemaksājama valsts nodeva attiecīgās pašvaldības budžetā par deklarētās dzīvesvietas reģistrāciju.

6. Ministru kabinets līdz 2003.gada 1.jūnijam nosaka kārtību, kādā iestāde, kurai ir tiešsaistes datu pārraide ar Iedzīvotāju reģistru, sniedz informāciju fiziskajām un juridiskajām personām par personas deklarēto dzīvesvietu vai papildu adresi (adresēm).

(03.04.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.05.2003.)

7. Līdz brīdim, kamēr attiecīgajai pašvaldībai tiek nodrošināta tiešsaistes datu pārraide ar Iedzīvotāju reģistru, pēc pašvaldības pieprasījuma Pārvalde reizi mēnesī datorizēti sagatavo ziņas par personām, kuras ir mainījušas dzīvesvietu, deklarējot to citas pašvaldības administratīvajā teritorijā.

(03.04.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.05.2003.)

8. Grozījumi šā likuma 7.panta pirmajā daļā, kā arī šā likuma 7.panta ceturtās un piektās daļas, 8.panta otrās daļas, 8.1 panta un 9.panta trešās un ceturtās daļas jaunā redakcija, kas nosaka Pārvaldi par dzīvesvietas deklarēšanas iestādi un dzīvesvietas deklarēšanu elektroniski un pa pastu, stājas spēkā 2007.gada 1.janvārī.

(23.03.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 27.04.2006.)

9. Šā likuma 8.panta otrajā daļā minētais nosacījums, ka dzīvesvietas deklarētājs vai viņa likumiskais pārstāvis deklarāciju Pārvaldei var iesniegt elektroniski, izmantojot tikai speciālu tiešsaistes formu, stājas spēkā 2009.gada 1.jūlijā.

(04.12.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.01.2009.)

10. *(Izslēgts ar 20.01.2011. likumu, kas stājas spēkā 04.02.2011.)*

11. *(Izslēgts ar 01.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)*

12. Dzīvesvietas deklarācijas iesniegumus, kas nosūtīti pa pastu līdz 2009.gada 31.decembrim, Pārvalde izskata atbilstoši attiecīgā iesnieguma nosūtīšanas dienā spēkā esošajai dzīvesvietas deklarācijas iesniegumu izskatīšanas kārtībai.

(29.10.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

13. Adrese, kura līdz 2016.gada 30.jūnijam norādīta Iedzīvotāju reģistrā, reģistrējot bērna dzimšanu vai izsniedzot personai uzturēšanās atļauju, reģistrācijas apliecību, pastāvīgās uzturēšanās apliecību vai nosakot tiesisko statusu, no 2016.gada 1.jūlija uzskatāma par personas deklarēto adresi, un Pārvalde nekavējoties aktualizē attiecīgās ziņas Iedzīvotāju reģistrā, ja minētās personas statuss Iedzīvotāju reģistrā ir aktīvs un tā nav deklarējusi citu adresi.

(08.10.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2016.)

14. Šā likuma 5. panta trešajā daļā un $11.^1$ pantā noteikto attiecībā uz personām, kuras ievietotas ieslodzījuma vietās, nepiemēro līdz 2020. gada 31. janvārim.

(25.04.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.09.2019.)

15. Ieslodzījuma vieta ne vēlāk kā līdz 2020. gada 30. aprīlim aktualizē Iedzīvotāju reģistrā iekļautās ziņas par personas, kura ievietota ieslodzījuma vietā līdz 2020. gada 31. janvārim, papildu adresi, ja papildu adreses norādīšanas brīdī persona atrodas ieslodzījuma vietā.

(25.04.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.09.2019.)

16. Šā likuma 16. un 17. pants stājas spēkā vienlaikus ar Administratīvās atbildības likumu.

(28.11.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 24.12.2019.)

17. Ziņas par vairākām papildu adresēm, kuras persona norādījusi, deklarējot dzīvesvietu, līdz 2021. gada 30. jūnijam, ir spēkā līdz dienai, kad ir anulētas ziņas par attiecīgo papildu adresi vai persona norāda jaunu papildu adresi atbilstoši šā likuma 8. panta nosacījumiem, bet ne ilgāk kā līdz 2022. gada 30. jūnijam.

(17.06.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2021.)

18. Šā likuma 12. panta $2.^1$ daļas otrajā teikumā paredzētās nekustamā īpašuma īpašnieka tiesības lūgt papildu adresi anulēt, izmantojot speciālu tiešsaistes formu, piemēro no 2022. gada 1. jūlija.

(17.06.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2021.)

Likums stājas spēkā 2003.gada 1.jūlijā.
(03.04.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.05.2003.)

Likums Saeimā pieņemts 2002.gada 20.jūnijā.

Valsts prezidente V.Vīķe-Freiberga

Rīgā 2002.gada 10.jūlijā

© Oficiālais izdevējs "Latvijas Vēstnesis"